

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 1. marts 2017

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af udvalget spørgsmål nr. 4 til L 122, forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse (Nye muligheder for visse anlæg og indretninger på klitfredede arealer og inden for strandbeskyttelseslinjen samt inden for sø- og åbeskyttelseslinjen), stillet den 7. februar 2017 efter ønske fra Ida Auken (RV).

Spørgsmål nr. 4

”Ifølge lovforslaget er det hensigten, at de kommuner, der ønsker det, skal have mulighed for at ansøge om ophævelse af strandbeskyttelsen på en havn og på arealer mellem byen og havnen. Vil ministeren fremsende en oversigt, eventuelt kortmateriale, der illustrerer det potentielle omfang af denne foreslåede ændring?”

Svar

Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 69, stk. 3, at det afhænger af en samlet vurdering af de landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige forhold på stedet og de eksisterende, konkrete bebyggelsesforhold på havnen og på kysten set i forhold til havnens karakter og afstanden mellem byen og havnen, om en kommunal ansøgning om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på havne og arealer mellem havn og by kan imødekommes.

Hvorvidt der kan meddeles dispensation i den enkelte sag, vil bero på en samlet vurdering på baggrund af en konkret ansøgning fra den enkelte kommune. Det fremgår ligeledes, at der ikke vil kunne søges om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på de åbne kyststrækninger, og at der som udgangspunkt ikke vil kunne ske ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på og ved små naturhavne.

Endelig fremgår det, at det skønnes, at der i hele landet i alt er i størrelsesordenen 30 km² arealer, der på én gang er både byzone og omfattet af strandbeskyttelse. Det svarer til en by af Horsens' størrelse. Dele af disse arealer er dog f.eks. skovarealer eller grønne landskabskiler.

Esben Lunde Larsen

/

Hans Erik Cutoi-Toft